

รายงานเชิงวิชาการ
การอ่านและพิจารณาวรรณคดีเรื่อง ชัตติยพันธกรณี

โดย

1. นายกฤษณ์นันท์ ฉันทวรลักษณ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 เลขที่ 1
2. นางสาวรินรดา เชาวลิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 เลขที่ 2
3. นายวิฑูรย์ กิติญาณทรัพย์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 เลขที่ 5

เสนอ

อ.พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

โรงเรียนสาธิตนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

(Project Based Learning)

รายวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำนำ

รายงานเชิงวิชาการเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีจุดประสงค์ในการศึกษา วิเคราะห์ และวิจารณ์วรรณคดีเรื่อง ชัตติยพันธกรณี แนวทางการนำเสนอเนื้อหา มุ่งเน้นให้คณะผู้จัดทำและผู้ศึกษาเล่าเรียนทุกคนได้ศึกษาเรื่องราวความเป็นมาของบทชัตติยพันธกรณี รวมถึงการอ่านและพิจารณาวรรณคดีในด้านต่างๆ เช่น เนื้อหาและกลวิธี การใช้ภาษา และประโยชน์กับคุณค่าที่ได้รับ

คณะผู้จัดทำหวังว่ารายงานวิชาการเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและต่อยอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากมีผิดพลาดประการ ขออภัยมา ณ ที่นี้

สารบัญ

	หน้า
● การอ่านและพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดี และวรรณกรรม	1
○ เนื้อเรื่อง	1
○ โครงเรื่อง	2
○ ตัวละคร	2
○ ฉากท้องเรื่อง	2
○ บทเจรจา	2
○ แก่นเรื่อง	3
● พิจารณาการใช้ภาษาในวรรณคดีและวรรณกรรม	3
○ การสรรคำ	3
○ การเรียบเรียงคำ	4
○ การใช้โวหาร	5
● พิจารณาประโยชน์และคุณค่า	5
○ คุณค่าด้านอารมณ์	5
○ คุณค่าด้านคุณธรรม	6
○ คุณค่าด้านสังคม	6
○ คุณค่าด้านวรรณศิลป์	6
● บรรณานุกรม	8

พิจารณาเนื้อหา

เนื้อเรื่อง

ในช่วงหลังของของคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ ทวีปยุโรปเกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรมและการเติบโตของลัทธิจักรวรรดินิยมที่นำไปสู่การแผ่อิทธิพลของชาติตะวันตกในภูมิภาคต่างๆของโลก เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จขึ้นครองราชย์ใน พ.ศ. ๒๔๑๑ ประเทศต่างๆ ในเอเชียต้องเผชิญกับการคุกคามจากชาติมหาอำนาจโดยเฉพาะอังกฤษและฝรั่งเศสซึ่งกำลังขยายอิทธิพลเข้ามาอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ทั้งสองชาติจะแข่งขันกันแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า การเมือง และวัฒนธรรมในประเทศไทยแล้ว ยังมีเป้าหมายที่จะยึดครองประเทศราชของไทยอันได้แก่ กัมพูชา ลาว และดินแดนในแหลมมลายูตอนเหนือด้วยหลังจากฝรั่งเศสได้กัมพูชาและเวียดนามเป็นอาณานิคม ก็เร่งสำรวจหัวเมืองลาวและพยายามจะขยายอาณาเขตของตนออกไปจนถึงฝั่งแม่น้ำโขง วิกฤตการณ์ ร.ศ. ๑๑๒ เกิดจากความขัดแย้งระหว่างไทยกับฝรั่งเศสเรื่องเขตแดนทางด้านหลวงพระบางนี้เอง เริ่มต้นด้วยการ กระทบกระแทกกันของกำลังทหารทั้งสองฝ่าย และต่อมาได้ขยายวงกว้างออกไปถึงเรื่องคนในบังคับและธุรกิจของคนในบังคับ

ขณะที่ความขัดแย้งทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ผู้แทนทางการทูตของทั้งสองประเทศได้พยายามเจรจาเพื่อหาทางออกในการแก้ปัญหาแต่ไม่สำเร็จ. ในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๑๒ กองเรือรบของฝรั่งเศสจึงได้รุกร้าเข้ามาถึงปากแม่น้ำเจ้าพระยา จนเกิดการยิงต่อสู้กับทหารไทยที่ประจำป้อมพระจุลจอมเกล้าและป้อมผีเสื้อสมุทรที่ปากน้ำ ในที่สุดเรือปืนของฝรั่งเศส ๒ ลำก็แล่นผ่านเข้ามาจอดทอดสมอน้ำสาทรตฝรั่งเศสได้ ฝรั่งเศสยื่นคำขาดหลายประการ เช่น การเรียกร้องสิทธิเหนือดินแดน และการเรียกร้องค่าปรับจำนวนมาก เมื่อรัฐบาลไทยให้คำตอบล่าช้า เรือรบฝรั่งเศสก็แล่นออกไปปิดอ่าวไทย การถูกปิดน่านน้ำประกอบกับการขาดการสนับสนุนจากประเทศอังกฤษของไทย ไทยจึงยอมอ่อนข้อให้แก่ฝรั่งเศสแต่โดยดี ภายหลังจากวิกฤตการณ์ครั้งนี้สงบและจบลงด้วยการลงนามในสนธิสัญญากรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ร.ศ.๑๑๒ ระหว่างรัฐบาลไทยและฝรั่งเศสนอกจากนี้ฝรั่งเศสยังเข้ายึดครองจังหวัดจันทบุรีไว้เป็นประกันและเตรียมแผนในการยึดครองดินแดนอื่นๆของไทยต่อไปอีกด้วย

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงดำเนินวิเทโศบายทางการทูตด้วยวิวามอดทนและนิ่มนวล พระองค์ทรงพยายามแสวงหาพันธมิตรจากมหาอำนาจอื่นๆ ไว้เพื่อช่วยเหลือเจรจาและผ่อนปรนให้กับข้อเรียกร้องต่างๆ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างประเทศไทยและฝรั่งเศสได้กินระยะเวลายาวนาน เป็นเวลา ๑๔ปีจึงสิ้นสุดลง ด้วยความพยายามในครั้งนี้ ประเทศไทยได้ จังหวัดจันทบุรี และตราดกลับคืนมา

โครงเรื่อง

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ เสียพระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่งจนทรง พระประชวรหนัก ไม่ยอมเสวยพระโอสใด ๆ ในระหว่างนั้นได้ทรงพระราชนิพนธ์บทโคลงและฉันทระบายความทุกข์โศกในพระราชหฤทัยจนไม่ทรงปรารถนาที่จะดำรงพระชนมชีพอีกต่อไป ได้ทรงส่งบทพระราชนิพนธ์ไปอำลาเจ้านายพี่น้องบางพระองค์รวมทั้งสมเด็จพระยาดารงฯ ซึ่งเป็นพระเจ้าน้องยาเธอด้วย เมื่อทรงได้รับสมเด็จพระยาดารงฯ ก็ทรงนิพนธ์บทประพันธ์ถวายตอบทันที ทำให้กำลังพระราชหฤทัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง กลับเสวยพระโอส และเสด็จออกกว่าราชการได้ในไม่ช้า

ส่วนพระนิพนธ์ของสมเด็จพระยาดารงราชานุภาพนั้น เป็นอินทวิเชียรฉันท์ทั้งหมด มีเนื้อความแสดงความวิตกและความทุกข์ของประชาชนชาวไทยในพระอาการประชวรของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ สำหรับตัวพระองค์เองนั้น ถ้าเลือดเนื้อของพระองค์เจือยาถวายให้หายประชวรได้ ก็ยินดีจะทูลเกล้าฯ ถวาย ทรงเปรียบประเทศชาติเป็นรัฐนาวา มีพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ทรงเป็นผู้บัญชาการเรือ เมื่อมาทรงพระประชวรและไม่ทรงบัญชาการ ผู้กระทำการหน้าที่ต่าง ๆ ในเรือก็ปฏิบัติหน้าที่ของตนไม่ถูก เป็นธรรมดาเมื่อเรือแล่นไปในทะเลในมหาสมุทรบ้างครั้งอาจเจอพายุหนักบ้างเบาบ้าง ว่าง ถ้ากำลังเรือดีก็แล่นรอดไปได้ ถ้าหนักเกินกำลังเรือจะรับก็อาจจล่ม พวกชาวเรือก็ย่อมจะรู้กัน ดังนั้นตราบที่เรือยังลอยอยู่ ยังไม่จม ก็ต้องพยายามแก้ไขกันจนสุดความสามารถ เหมือนรัฐนาวาเจอปัญหาวิกฤติก็ต้องหาทางแก้จนสุดกำลังความสามารถถ้าแก้ไขไม่ได้ก็ต้องยอมรับสภาพว่าถึงกรรมจะต้องให้เป็นไป แต่ถ้าพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ทรงทอดธุระเสีย ไม่ทรงหาทางแก้ไขในที่สุดรัฐนาวาก็ย่อมจะไปไม่รอด ต่างกันก็แต่ถ้าพระองค์พยายามหาทาง แก้ไขจนเต็มกำลังพระปรีชาสามารถแล้วแก้ไขไม่ได้ ก็ไม่มีใครมาว่าได้ว่าพระองค์ฉลาดเฉลียวและไม่เอาพระทัยใส่ในการแก้ไขปัญหาของประเทศ ถึงจะพลาดพลั้งก็ยังได้รับการยกย่องและความเห็นใจว่าปัญหาหนักใหญ่เกินกำลังจะแก้ไขได้

ตัวละคร

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว- พระองค์ทรงประชวรจากความกดดันจากการที่ฝรั่งเศสเขามาบูรณางจะยึดแผ่นดินสยาม

สมเด็จพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ-

ฉากท้องเรื่อง

ร.ศ. ๑๑๒ สยามเสียดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส

บทเจรจา

เจ้บนานนิกหนายนิตย์ มะนะเรื่องบำรุงกาย
ส่วนจิต บ มีสบาย ศิริกลุ่มอุราตรัง

จากบทความข้างต้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นทุกขโศกมณัสใจเป็นยิ่งนักจนถึงกับ
ล้มประชวร เพราะต้องเผชิญกับความกดดันจากกองทัพเรือฝรั่งเศสที่นำกองทัพเรือมาปิดน่านน้ำไทยเพื่อต้องยึด
ครองดินแดน

แก่นเรื่อง

ต้องการแสดงถึงพระปรีชาสามารถและความยากลำบากของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ในการทำนุบำรุง และรักษาซึ่งเอกราชของชาติไทยจากชาติมหาอำนาจ รวมถึงคุณธรรมที่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง
รวมถึงการแสดงความรู้สึกของผู้คนรอบข้างของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่มีต่อพระองค์ท่าน และ
เหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้น

พิเคราะห์การใช้ภาษาในวรรณคดีและวรรณกรรม

2.1 การสรรคำ

ใช้คำสามัญเมื่อกล่าวถึงบุคคลสามัญ เช่น แดก ชัก ฯลฯ

นานวันยิ่งเครอะคระ	กลืนยาก
ทนจ่อซ่อมจิ้มจุ่ม	แดกสิ้นสุดใบ

มีการสอดแทรกคำยุโรป ซึ่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวประเทศไทยจะได้รับ
วัฒนธรรมจากชาติยุโรปในหลายด้าน เช่น กะปิตัน (captain)

ดูจเหล่าข้าพละนาวะเหวว่ากะปิตัน

ใช้ราชาศัพท์เมื่อกล่าวถึงกษัตริย์ เพื่อแสดงฐานะและบุคคลที่ต้องการจะพูดอย่างชัดเจน รวมถึงความเคารพของกวี
ที่มีต่อพระมหากษัตริย์ เช่น พระบาท ประชวร ฯลฯ

ขอเดชะเบื้องบาทวราชะปกศรี
ได้รับพระราชทานอ่านราชนิพนธ์ดู
อันพระประชวรครั้งนี้แท้ทั้งไผทสยาม

การเล่นเสียงสัมผัส แม้จะไม่ใช่การบังคับของบทกลอน แต่นักประพันธ์มักเพิ่มการสัมผัสเสียงในแต่ละวรรค เพื่อให้
เกิดความไพเราะมากขึ้น โดยคำที่สัมผัสกันมักมี เสียงพยัญชนะหรือสระที่เหมือนกันเพื่อให้เกิดความคล้องจอง ดัง
ในตัวอย่าง

สัมผัสในเสียงพยัญชนะ เช่น

เจ็บนานนิกหน่วยนิตย

ทุกซ์ทวิทุกวันวาร

ทิศทางก็กลางแคลง

นี่ในนฏใจข้า

สัมผัสในเสียงสระ เช่น

แก้รอดตลอดฝั่ง

หน้าันนพลันแซม

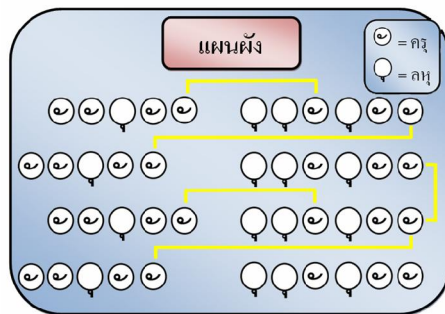
ปกข้าฝ่าละออง

2.2 การเรียงเรียงคำ

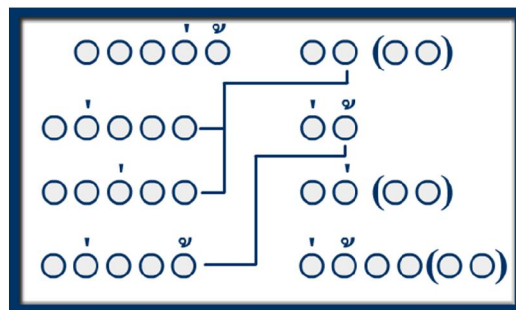
ลักษณะคำประพันธ์ มีการใช้ฉันทลักษณ์ที่หลากหลายเป็นแบบอย่างของการแต่งลิลิตซึ่ง ประกอบด้วย อินทรวีเชียรฉันท และ โคลงสี่สุภาพไพเราะด้วยสัมผัสนอก สัมผัสใน สัมผัสสระและอักษร การเล่นคำซ้ำ

ลิลิต คือลักษณะคำประพันธ์ที่รวมรูปแบบ และฉันทลักษณ์ไว้ 2 แบบโดยจะสอดแทรกหรือประพันธ์ สลับกันไปในที่นี้คือ อินทรวีเชียรฉันทและโคลงสี่สุภาพ

อินทรวีเชียรฉันท

โคลงสี่สุภาพ

ลักษณะการแต่งมีกเกริ่นนำก่อนแล้วจึงโยงเข้าเนื้อหาสำคัญของโครงแต่ละบท โดยกวีอาจยกเล่าเรื่องราวหรือตัวอย่างเสียก่อนจึงค่อยบอกเล่าหรือสื่อนัยยะให้ผู้อ่านตีความ เช่น

ผิวพอกำล้างเรือ ก็แล่นรอดไม่รั่วราราน
หากกรรมจะบันดาล ก็คงล่มทุกลำไป

จะเห็นได้ว่า เกริ่นนำถึงเรือที่กำลังแล่น แล้วจึงต่อว่าหาดถึงคราวล่มก็ต้องเป็นไปตามกรรม เช่นเดียวกับทุกสรรพสิ่งที่ต้องเป็นไปตามกรรม หรือจะเน้นเนื้อหาสำคัญทั้งบริบท เช่น

เจ็บนานนี้กหน้ายนิศย์ มะนะเรื่องบำรุงกาย
ส่วนจิต บ มีสบาย ศิระกลุ่มอุราตรึง

จะเห็นได้ว่าทั้งบทจะอธิบายความเจ็บปวดทางกายที่จะหายไปตามกาลเวลา แต่ความเจ็บป่วยทางใจมักจะเรื้อรัง

2.3 การใช้โวหาร

บรรยายโวหาร = บรรยายให้ผู้อ่านให้ผู้คนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น รวมทั้งการสั่งสอนผู้อ่านให้คิดตาม

ชีวิตมนุษย์นี้ เปลี่ยนแปลง จริ่งนอ
ทุกข์และสุขพลิกแพลง มากครั้ง
โบราณท่านจึงแสดง เป็นเยี่ยง อย่างนา
ช่วนับเจ็ดที่ทั้ง เจ็ดข้าง ฝ่ายดี

แปลได้ว่า ชีวิตคนเรามีการเปลี่ยนแปลง ทั้งที่เป็นสิ่งที่ดีและที่ไม่ดี

พรรณนาโวหาร = บรรยายให้ผู้อ่านให้ผู้อ่านเข้าใจในรายละเอียด หรืออธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างถ่องแท้เหมือนเกิดขึ้นจริง

เป็นผีสามยอดแล้ว ยังราย ส่วนอ
ปวดเจ็บใครจักหมาย เชื่อได้
ใช่เป็นแต่ส่วนกาย เสียรลัด กลุ่มแฮ
ใครต่อเป็นจึงผู้ นั้นนั่น เห็นจริง

แปลได้ว่า ผู้แต่งมีความกังวล จนปวดเศียรเวียนเกล้ายิ่งกว่า เป็นผีสามหัวและมากกว่าที่ผู้คนจะจินตนาการได้

อุปมาโวหาร = การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพมากขึ้น

เป็นเด็กมีสุขคล้าย	ดิรฉาน
รู้สุขรู้ทุกข์หาญ	ขลาดด้วย
ละอย่างละอย่างพาล	หย่อนเพราะ เผลอแฮ
คล้ายกับผู้จวนม้วย	ชีพสิ้น สติสูญ

จะเห็นได้ว่า ผู้แต่งต้องการบรรยายความสะอึกสยบของเด็ก โดยเปรียบกับสัตว์เดียรัจฉานที่ไม่ต้องกังวลอะไร

พิจารณาประโยชน์และคุณค่า

คุณค่าด้านอารมณ์

เมื่อพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ทรงพระประชวรเนื่องจากความเครียดในการแก้ปัญหาบ้านเมืองยามที่ไทยกำลังจะสูญเสียดินแดนให้กับประเทศฝรั่งเศส พระนิพนธ์ของสมเด็จพระยาดารงราชานุภาพมีความ เป็นห่วงพระเจ้าแผ่นดินอย่างมากเพราะถ้าพระเจ้าอยู่หัวเกิดเป็นอะไรไปก็จะมีใครสามารถช่วยประเทศให้ กลับมามีความสุขได้

ทำให้รู้ว่าพระองค์นั้นมีความพยายามที่จะช่วยประเทศแม้กระทั่งถ้าจะเสียสละเลือดเนื้อให้พระเจ้าอยู่หัวเพื่อพ้นจากการประชวร ทำให้เรารู้สึกว่าพระยาดารงราชานุภาพมีความกตัญญูต่อพระเจ้าแผ่นดิน และ มีความเทิดทูลพระเจ้าแผ่นดินอย่างมาก ทำให้เรารู้สึกถึงความรักและความเสียสละของพระองค์

คุณค่าด้านคุณธรรม

คุณธรรมของพระมหากษัตริย์ที่จะต้องปกป้องประเทศรวมถึงความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างชอบธรรม พระมหากษัตริย์ทรงเลือกใช้วิธีการที่รอบคอบและปลอดภัยที่สุด เพื่อรักษาไว้ซึ่งชีวิตของประชาชน เพื่อให้เกิดการเสียเลือดเนื้อของคนไทยให้น้อยที่สุด

คุณค่าด้านสังคม

๑. สะท้อนความคิด ความเชื่อของคนไทยในอดีตได้เป็นอย่างดี
๒. ปลุกจิตสำนึกให้คนในชาติหวงแหนรักษาผืนแผ่นดินไทยไว้ให้ดำรงอยู่สืบไปและตระหนักถึงความเหนียวแน่นของบรรพบุรุษที่ต้องยอมแลกด้วยชีวิตเพื่อรักษาผืนแผ่นดินนี้ไว้

ชีวิตมนุษย์นี้	เปลี่ยนแปลง จริงนอ
ทุกข์และสุขพลิกแพลง	มากครั้ง
โบราณท่านจึงแสดง	เป็นเยี่ยง อย่างนา
ชวนับเจ็ดทีหึ่ง	เจ็ดข้างฝ่ายดี

ชีวิตคนเรานั้นเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ประเดี้ยวก็ทุกข์ ประเดี้ยวก็สุขสลับกันไป อย่างที่คนโบราณกล่าวกัน มาว่า ชั่วเจ็ดที ดีเจ็ดหน แสดงถึงความไม่แน่นอนของชีวิต

คุณค่าด้านวรรณศิลป์

๑. มีการใช้ฉันทลักษณ์ที่หลากหลายเป็นแบบอย่างของการแต่งโคลงและฉันท์
๒. ไพเราะด้วยสัมผัสนอก สัมผัสใน สัมผัสสระและอักษร การเล่นคำซ้ำคำ
๓. มีการใช้ภาพพจน์ต่างๆ ทั้งอุปมา อุปลักษณ์ อพภาษ ฯลฯ
๔. พระนิพนธ์ก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจอันเป็นความงามเชิงวรรณศิลป์ได้ดี

ตะปุดอกใหญ่ตรึง	บาทา อยู่เฮย
จึง บ อาจลีลา	กล่องได้
เชิญผู้ทีพบเมตตา	แกสัตว์ ปวงแฮ
ชักตะปุดนี้ให้	ส่งเข้าอัญชยม

ทรงเปรียบพันธกรณีที่มีตู่ชาติบ้านเมืองในฐานะที่พระองค์เป็นพระมหากษัตริย์เป็นตะปุดอกใหญ่ที่ตรึง พระบาทของพระองค์ไว้ให้ก้าว่างไปได้จึงขอให้ผู้มีเมตตาชักตะปุดอกนี้ให้ด้วยโวหารภาพพจน์โดยใช้อุปลักษณ์ เปรียบพันธกรณีที่มีตู่ชาติบ้านเมืองเป็นตะปุด

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *วรรณคดีวิภักษ์*. กรุงเทพฯ: สกสค.

Usaha, P. (2017, May 14). *Copy of Copy of ขัตติยพินธุกรรม*. Retrieved from <https://prezi.com/i8vde0wvk58s/copy-of-copy-of/>.

ขัตติยพินธุกรรม. (2017, May 13). Retrieved from <https://kingkarnk288.wordpress.com/2015/08/15/%E0%B8%82%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%A2%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%98%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%B5/>.

บทโคลงและฉันท์ ร.ศ. 112. (2017, May 14). Retrieved from http://www.sac.or.th/databases/thailitdir/detail.php?meta_id=195.